

Nr 193.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående försäljning till Landskrona—Eslövs järnvägsaktiebolag av ett kronan tillhörigt område i Landskrona; given Stockholms slott den 7 mars 1930.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Harald Malmberg.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 7 mars 1930.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, LUNDAVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Departementschefen, statsrådet Malmberg anför:

Sedan särskilda utredningsmän tillkallats för att verkställa utredning och avgiva förslag till disposition genom försäljning eller annorledes av sådana lantförsvaret tillhöriga jordbruksfastigheter, lägerplatser, delar av lägerplatser eller andra fastigheter, vilka icke vidare kunna anses erforderliga för försvarets behov, hava dessa utredningsmän, vilka antagit benämningen *lantförsvarets markkommitté*, i skrivelse den 9 oktober 1929 framställt förslag om försäljning till Landskrona—Eslövs järnvägsaktiebolag av ett kronan tillhörigt, till bolaget upplåtet område i Landskrona samt därvid anført följande.

Bihang till riksdagens protokoll 1930. 1 saml. 158 häft. (Nr 193.)

Genom brev den 15 mars 1864 hade Kungl. Maj:t fastställt plan för järnvägsanläggning mellan Landskrona och Eslövs station å södra stambanan. Därvid hade Kungl. Maj:t till prövning upptagit en av rikets ständer den 25 juli 1863 avlåten skrivelse, i vilken ständerna, med anledning av väckt motion om kostnadsfri upplåtelse för den tillämnade järnvägen av viss del utav kronans omkring Landskrona befintliga fästningsverk, tillkännagivit, att, därest Kungl. Maj:t efter prövning, huruvida den ifrågakända, fästningsverket tillhöriga marken vore för försvarsverket umbärlig, skulle finna skäligt medgiva, att samma mark finge åt Landskrona—Eslövs järnvägsaktiebolag upplåtas, ständerna i sådant fall jämväl för sin del därtill lämnade sitt bifall. I enlighet med vederbörandes i ärendet avgivna yttrande hade Kungl. Maj:t därvid funnit gott att, då, på sätt chefen för ingenjörkåren upplyst, inkomsten av den kronans mark, som enligt den då fastställda planen erfordrades för järnbanans inledning till staden och den därstädes avsedda bangården, vore anslagen till ingenjörkårens enskilda besparingskassa, vid upplåtelsen av samma mark fästa det villkoret, att järnvägsbolaget skulle vara pliktigt att för all framtid till omförmälda kassa erlægga en emot kassans inkomst av marken svarande årlig avgift till belopp, som Kungl. Maj:t uppå framdeles genom krigskollegium skeende, av behörig utredning angående den frångångna markens omfång och beskaffenhet åtföljd framställning ville bestämma.

Genom brev den 15 juli 1864 hade Kungl. Maj:t fastställt viss förändrad sträckning av järnvägen, och hade vid upplåtelsen av kronans mark för denna sträckning fästs samma villkor, som ovan angivits.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 8 juni 1865 hade krigskollegium anmält, att — efter det direktionen för Landskrona—Eslövs järnvägsaktiebolag insänt karta över den del av fästningsmarken och annan kronans mark, som för järnvägsanläggningen vore behöfelig, samt anhållit om avstående till bolaget av det å kartan därför utmärkta området ävensom att nödiga åtgärder måtte vidtagas för den årliga avgiftens bestämmande — chefsämbetet vid ingenjörkåren meddelat följande upplysningar i ämnet:

1:o att den å kartan med nr 49—59 betecknade marken utgjordes av fästningsverk, innehållande jämte lotten nr 60 en areal av 9 tunnland 20.6 kappland, vilken jordrymd varit för ingenjörkårens besparingskassas räkning utarrenderad, och att arrendesumman, enligt senast hållna auktion, skulle hava uppgått till 672 rdr, vilket belopp bolagets direktion jämväl förklarar sig vara benägen att erlægga;

2:o att den mellan vallotten nr 49 och tomten nr 30 liggande mark, varå materialvaktens boställshus vore beläget, varit och fortfarande vore åt honom upplåten för att åt denne gamle tjänare bereda någon ökad inkomst, men att då marken, innehållande 22 kappland bördig jord, måste till järnvägsbolaget avträdas, naturligt vore, att besparingskassan ägde grundade anspråk på ersättning, som uppskattades till 48 rdr om året, vilket belopp borde få uppbäras av bemälda materialvakt under hans återstående livstid samt där-efter tillgodokomma besparingskassan;

3:o att tomten nr 30 a, innehållande 8.4 kappland, varit av krigskollegium på arrende upplåten till enskild person emot en årlig avgäld av 18 rdr, men att denna avgäld rätteligen bort tillfalla besparingskassan;

4:o att tomten nr 30 b, vilken jämte tomten nr 30 a, på grund av köpebrev den 15 december 1774 och verkställd slutbetalning den 4 maj 1776, tillfallit kronan, men alltsedan varit åt säljaren och hans arvingar utan avgift upplåten, för det dåvarande innehades av änkan Lagergren och glasmästaren Lagerkvist, som bägge befunne sig i fattiga omständigheter, och för vilka den opåräknade förlusten av ifrågavarande jord således bleve ganska kännbar. Ersättning för den avstådda jordarealen borde därför tillfalla dem, så länge

de levde, men därefter ingå till besparingskassan, vilken kassas anspråk på avkomsten av ifrågavarande tomtedel vore grundat därpå, att jorden inköpts för att i sammanhang med Rörsjön bereda en översvämning framför östra fästningsfronterna, varav tydligen syntes, att denna mark vore att räkna till befästningarna. Av tomtdelen vore till järnvägsbolaget upplåtna de delar, som på kartan funnes utmärkta medelst linjerna a, b, c, d, e, f, g, h, innehållande en areal av 1 tunnland 2.1 kappland, varför enligt uppskattning borde erläggas en årlig avgift av 75 rdr;

5:o) att för den enligt kartan till publik trädgård upplåtna, ävenledes för järnvägsanläggningen erforderliga kärrmarken om 2 tunnland 30.5 kapplands rymd någon avgift icke blivit erlagd och ej heller borde ifrågakomma;

6:o) att således den summa, som årligen av järnvägsbolaget skulle komma att erläggas till ingenjörkårens besparingskassa, uppginge till sammanlagt 813 rdr.

Härjämte hade gottgörelse fordrats för vissa kronan och enskilda tillhöriga byggnader.

Genom kungl. brev den 4 juli 1865 hade den årliga avgälden för den enligt den företedda kartan till järnvägsbolaget avträdde marken bestämts till 813 rdr riksmünt att, beräknat från den tid bolaget kommit i besittning av marken, varje år av bolaget inbetalas till ingenjörkåren för att tillfalla kårens besparingskassa. Härjämte hade föreskrivits, att besparingskassan skulle utbetala vissa årliga ersättningar till den dåvarande materialvakten och åt änkan Lagergren och glasmästaren Lagerkvist, så länge de levde, ävensom att bolaget skulle erlägga lösen för vissa byggnader. Tillika hade chefen för ingenjörkåren bemyndigats att på de bestämda grunderna uppgöra kontrakt med järnvägsbolaget.

Den 30 december 1865 hade kontrakt upprättats mellan fortifikationsbefälhavaren i Landskrona å chefsämbetets för ingenjörkåren vägnar och bolagets direktion angående den årliga avgälden till ingenjörkårens besparingskassa för den till järnvägsanläggningen avträdde marken. Enligt detta kontrakt hade bolaget förbundit sig att för marken, som utmärkts å en däröver upprättad, hos krigskollegium förvarad karta och inom de uppdragna gränslinjerna upptagande en areal av 14 tunnland 19.6 kappland förutom 5 tunnland 31 kappland fästningsgravar, i årlig avguld till ingenjörkårens besparingskassa erlägga 380.8 kubikfot spannmål, hälften råg och hälften korn, att lösas efter föregående årets medelmarkegångspris inom Malmöhus län, utgörande vederlag för den av Kungl. Majt i penningar bestämda årliga avgälden av 813 rdr. Avgälden skulle utgå från och med år 1865 och erläggas för all framtid.

Lagfart för Landskrona—Eslövs järnväg hade meddelats vid rådhusrätten i Kristianstad den 27 mars 1882. Därvid hade järnvägens område i Landskrona angivits till, förutom skeppsvarv utan uppgiven areal och viss stadsjord, jämväl »fästningsverk till bangård och stationshus, utan uppgiven areal», varmed den av kronan upplåtna marken torde hava avsetts.

Det till järnvägsbolaget upplåtna området hade därefter varit föremål för viss gränsreglering.

I skrivelse den 25 april 1903 hade riksdagen anmält, att riksdagen bifallit ett genom proposition den 31 december 1902 framlagt förslag, att de kronan tillhöriga, å en av förste lantmätaren C. M. Carlquist år 1898 upprättad karta med ägofigurerna 1, 2, 3 och 4 betecknade områdena om tillhoppa 2.0020 hektar, som upplåtits till Landskrona—Eslövs järnvägsaktiebolag, finge utbytas mot de Landskrona stad tillhöriga, å samma karta med figurerna 6, 7, 8, 9 och 10 betecknade ägor om tillhoppa 1.4385 hektar, samt att därefter sistnämnda område finge av järnvägsbolaget innehavas under samma

villkor, som vore förenade med upplåtelsen av berörda, kronan nu tillhöriga område. Enligt beslut den 8 maj 1903 hade Kungl. Maj:t godkänt ägoutbytet och bemyndigat arméförvaltningens fortifikationsdepartement att sluta avtal såväl därom som i fråga om upplåtelse till järnvägsbolaget av det område, som kronan tillbytt sig genom avtalet. Bytesavtalet hade upprättats den 27 januari 1904 och i kontrakt, dagtecknat nämnda dag och den 11 februari samma år, hade det tillbytta området upplåtits till järnvägsbolaget med samma rätt som den jord, vilken enligt kungl. brev den 15 mars 1864 upplåtits till bolaget, som å sin sida hade avstått från alla anspråk gentemot kronan på besittningsrätt till det område som vid ägoutbytet tillfallit staden. Å den tillbytta marken hade kronan erhållit lagfart den 27 juni 1904. I kontraktet hade vidare stadgats, att ersättning till fortifikationens besparingskassa för den kronojord, bolaget ägde disponera enligt kungl. brevet den 15 mars 1864 och kontraktet i fråga, skulle årligen utgivas med 100 hektoliter spannmål, hälften råg och hälften korn, att lösas med penningar efter nästföregående års tioåriga medelmarkegångspris.

Enligt kungl. brev den 28 mars 1914, angående upphävande av vissa brev rörande inkomsterna av gräsväxten å fästningsvallarna i Karlsborg m. fl. orter, skulle ifrågavarande avgäld ej längre ingå till besparingskassan utan redovisas inför arméförvaltningens civila departement och tillgodoföras arrende-, jordskylds- och tomtöresmedlen, vilka medel numera redovisades i riksstaten. Enligt 1927 års markegång hade avgälden uppgått till ett belopp av 1,750 kronor samt enligt 1928 års till 1,685 kronor. Avgälden torde på grund av efter år 1919 inträffat prisfall å spannmål en tid framåt komma att årligen sjunka.

Området disponerades för närvarande för järnvägsbolagets bangård i Landskrona. Vissa smärre delar därav, i areal sannolikt icke överstigande 15,000 kvm., disponerades dock av staden utan ersättning för den s. k. Teaterparken, medan ett litet område om cirka 628 kvm. arrenderades av staden och inginge i gasverkets tomt. I fastighetsregistret vore området upptaget som stadsågan nr 402.

Då lämpligheten av områdets bibehållande i statsverkets ägo syntes kunna ifrågasättas, hade kommitterade med järnvägsaktiebolaget inlett underhandlingar om områdets övertagande. Dessa underhandlingar hade resulterat i att bolaget i skrivelse den 14 december 1928 erbjudit sig att förvärva äganderätten till området mot en kontant köpesumma i ett för allt av 35,000 kronor, vilket erbjudande vore för bolaget bindande intill utgången av år 1930.

Vid de förhandlingar, som kommitterade samtidigt härmed inlett med Landskrona stad om ett eventuellt övertagande från stadens sida av vissa kronan tillhöriga områden, hade av stadens delegerade gjorts gällande, att staden borde få direkt av kronan förvärva de delar av det till järnvägen upplåtna området, som enligt gällande stadsplan inginge i Teaterparken och gasverkets tomt. Kommitterade hade funnit sig böra under förhandenvarande omständigheter hänvisa stadens delegerade att med järnvägsbolaget söka träffa överenskommelse om områdenas övertagande. I skrivelse till kommitterade den 28 december 1928 hade emellertid stadens delegerade meddelat, att någon överenskommelse icke kunnat uppnås med järnvägsbolaget beträffande ett övertagande av de områden, som staden önskade förvärva, samt hemställt att för samma pris per kvm., som järnvägsbolaget erbjudit, få förvärva ifrågavarande områden, i areal innehållande respektive cirka 12,300 och 628 kvm. Med skrivelse den 12 januari 1929 hade järnvägsbolaget till kommitterade översänt utdrag av järnvägsdirektionens protokoll vid sammanträde den 9 januari 1929, uti vilket protokoll de skäl, som

föranlett järnvägsbolaget att ställa sig avvisande till stadens framställning, närmare angivits.

Vid fortsatta förhandlingar den 27 och den 28 september 1929 hade emellertid stadens delegerade förklarat sig avstå från anspråken på att staden skulle få direkt från kronan tillösa sig ifrågavarande områden. Såsom skäl för den ändrade ståndpunkten hade delegerade anfört, att ett nytt förslag till ombyggnad av Landskrona bangård utarbetats, enligt vilket icke någon del av Teaterparken skulle behöva tagas i anspråk för bangårdsanläggningen, ävensom att delegerade föreställde sig, att ett vidhållande av de framställda anspråken icke mot järnvägsbolagets bestridande skulle leda till något resultat.

Under sådana omständigheter syntes det kommitterade, att frågan om områdets försäljning till järnvägsbolaget kunde behandlas särskilt och oberoende av övriga frågor rörande dispositionen av kronans mark i Landskrona.

Det av järnvägsbolaget lämnade anbudet å 35,000 kronor motsvarade en kapitalisering efter cirka 4 $\frac{1}{2}$ procent av den inkomst, som kronan för närvarande hade av området, vilket måste anses vara en fördelaktig procent-sats, särskilt som avgälden vore i sjunkande och kronan för närvarande icke ägde någon möjlighet att göra området för sig mera inkomstbringande. Vid bedömning av köpesummans skälighet borde ock beaktas, att såsom från järnvägsbolagets sida vid underhandlingarna framhållits, områdets nuvarande värde till stor del berodde på av bolaget verkställda fyllningar och planeringar, ävensom att detsamma, för såvitt icke avkomsten därav varit upplåten till ingenjörkårens besparingskassa, med största sannolikhet torde utan ersättning upplåtits till järnvägen. Då området icke inom överskådlig framtid kunde antagas erhålla annan användning än den nuvarande, bortsett från eventuella jämkningar i den såsom park disponerade delen, samt för övrigt, på grund av stadgandet i 2 § andra stycket av kungl. förordningen den 15 oktober 1880 med särskilda föreskrifter rörande lagfart m. m. beträffande järnväg, kronans äganderätt till området vore inskränkt till möjligheten att enligt expropriationsförordningen begära ersättning för den i järnvägens område ingående marken, syntes några skäl icke föreligga för områdets bibehållande i kronans ägo. Under föreliggande omständigheter ansåge kommitterade det därför vara för kronan förmånligt att antaga järnvägsbolagets anbud. Eventuella lagfartskostnader, därest sådana kunde komma i fråga, ävensom övriga med köpet möjligen förenade kostnader borde gäldas av järnvägsbolaget ensamt. Den inflytande köpeskillingen syntes böra tillgodoföras lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

Under återopande av det anförda föresloge kommitterade, att det jämlikt kungl. breven den 15 mars 1864 och den 8 maj 1903 till Landskrona—Eslövs järnvägsaktiebolag för all framtid upplåtna området i Landskrona stad försålles till bolaget mot en köpeskillning av 35,000 kronor, att kontant erläggas vid tillträdet, med skyldighet för bolaget att tillika gälda eventuella lagfarts- och övriga med köpet till äventyrs förenade kostnader, ävensom att den inflytande köpeskillingen skulle tillgodoföras lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

I utlåtande den 26 oktober 1929 har *arméförvaltningens fortifikationsdepartement* anfört:

Vidkommande den i markkommitterades framställning förekommande uppgiften, att ifrågavarande av kronan till Landskrona—Eslövs järnvägsaktiebolag upplåtna, till försäljning avsedda område utgjorde stadsägan nr 402,

hade inom fortifikationsdepartementet verkställd utredning givit vid handen, att det med nämnda stadsägonummer i stadens fastighetsregister upptagna området torde innehålla jämväl mark, som icke tillhörde kronan. De delar av det till bolaget för närvarande upplåtna området, som enligt gällande stadsplan inginge i Teaterparken och gasverkets tomt och om vilkas försäljning nu vore fråga, syntes emellertid ligga å kronan tillhörigt område.

Av handlingarna framginge, att förberedande åtgärder för åstadkommande av en ändring av stadsplanen i vissa hänseenden i och för reglering av markförhållandena mellan staden och järnvägsbolaget vidtagits, men att desamma hittills icke lett till definitivt resultat.

Vidare framginge, att såväl Landskrona stad som Landskrona—Eslövs järnvägsaktiebolag förklarar sig önska förvärva vissa områden, men att delegerade för staden senare frångått anspråket på dylikt förvärv. Orsaken till detta frångående skulle vara, att ett nytt stadsplaneförslag upprättats, enligt vilket icke någon del av Teaterparken skulle behöva tagas i anspråk för bangårdsomläggningen, ävensom att delegerade föreställde sig, att ett vidhållande av de framställda anspråken icke mot järnvägsbolagets bestridande skulle leda till något resultat.

Enligt fortifikationsdepartementets åsikt borde vid en försäljning av kronans ifrågavarande område tillbörlig hänsyn tagas till såväl Landskrona stads som järnvägsbolagets berättigade intressen.

En prövning och avvägning i sådant hänseende läte sig emellertid icke verkställa på grundval av allenast markkommitterades framställning och eljest tillgänglig utredning, utan därför erfordrades, att de mellan staden och bolaget nu svävande stadsplaneförhållandena vunnit sin slutliga reglering. Det syntes därför föreliggande goda skäl att låta anstå med den nu av markkommitterade upptagna försäljningsfrågan, till dess stadsplaneändringen beslutats och godkänts.

Någon olägenhet för kronan av ett sådant uppskov förefunnes icke. Den för området nu utgående årliga avgälden, 100 hektoliter spannmål, hälften råg och hälften korn, för år 1928 uppgående till 1,685 kronor, motsvarade skälig ränta å den av kommitterade föreslagna köpeskillingen. Även om den kontanta avgälden något år skulle komma att undergå någon mindre sänkning, vilket icke på förhand kunde bedömas, finge områdets avkastning anses fullt tillfredsställande.

Sedermera har arméförvaltningens fortifikationsdepartement med skrivelse till Kungl. Maj:t den 29 januari 1930 överlämnat en från Landskrona—Eslövs järnvägsaktiebolag inkommen, den 22 i samma månad dagtecknad skrift, däri bolaget hemställt, att de av fortifikationsdepartementet i dess utlåtande den 26 oktober 1929 framställda erinringarna icke måtte utgöra hinder för det ifrågavarande områdets försäljning med hänsyn till att stadsfullmäktige i Landskrona numera genom beslut den 20 december 1929 för sin del godkänt en mellan staden och lantförsvarets markkommitterade träffad preliminär överenskommelse angående försäljning till staden av vissa lantförsvarets fastigheter i Landskrona m. m., i vilken överenskommelse intagits en förklaring från stadens sida, att staden icke hade något att erinra mot den ifrågasatta markförsäljningen till järnvägsbolaget. För egen del har fortifikationsdepartementet anfört, att, då stadsfullmäktiges berörda förklaring intagits såsom en särskild punkt i nyssnämnda preliminära överenskommelse,

förklaringen syntes vara given under den förutsättningen, att den preliminära överenskommelsen godtoges av statsmakterna.

Byggnadsstyrelsen, som härefter hörts i ärendet, har i utlåtande den 18 februari 1930 anfört i huvudsak följande.

Av en utav lantförsvarets markkommitterade till byggnadsstyrelsen överlämnad avskrift av ett av de delegerade för Landskrona stad, som deltagit i förhandlingarna med markkommitterade rörande försäljningen till staden av vissa lantförsvaret tillhöriga markområden m. m., avgivet intyg inhämtades, att den del i ovannämnda preliminära överenskommelse, som berörde järnvägsområdet, icke föranlett någon som helst gottgörelse till staden i någon av de övriga punkterna i överenskommelsen, och att stadens förklaring rörande järnvägsområdet intagits i överenskommelsen endast av rent praktiska skäl för att underlätta uppgörelsen mellan markkommitterade och järnvägsbolaget.

Enligt byggnadsstyrelsens mening framginge av berörda intyg jämväl, att staden, oavsett om de i ovanberörda preliminära överenskommelse angivna markupplåtelser till staden komme till stånd, vilka upplåtelser för övrigt icke stode i något sammanhang med den föreslagna markförsäljningen till järnvägsbolaget, icke hade något att erinra mot sistnämnda markförsäljning, och syntes staden alltså utgå ifrån att en för staden tillfredsställande uppgörelse kunde åvägabringas mellan staden och bolaget med avseende å här ifrågakomna område, eventuellt i samband med byte av mark på annat håll.

Med hänsyn till vad byggnadsstyrelsen sålunda framhållit funne styrelsen det icke påkallat att, såsom arméförvaltningens fortifikationsdepartement föreslagit, låta anstå med nu ifrågakomna markförsäljning, tills en eventuell reglering av stadsplanen för järnvägsområdet skett.

Den av järnvägsbolaget erbjudna köpeskillingen utgjorde 35,000 kronor, motsvarande ett å-pris av omkring 50 öre per kvadratmeter. Detta pris understeg visserligen högst avsevärt markens värde i och för sig. Vid bedömandet av köpeskillingens skälighet måste emellertid, såsom markkommitterade framhållit, hänsyn tagas till att områdets nuvarande värde till stor del berodde på av bolaget verkställda fyllningar och planeringar ävensom att detsamma, för såvitt icke avkomsten därav varit upplåten till ingenjörkårens besparingskassa, med största sannolikhet torde utan ersättning hava upplåtits till järnvägen. Härtill komme, att kronan, åtminstone så länge marken användes för sitt nuvarande ändamål, icke torde kunna återtaga densamma, varför marken för kronan praktiskt sett icke kunde anses hava annat värde än vad som representerades av den för marken utgående årliga avgälden. Under sådana omständigheter funne byggnadsstyrelsen den av bolaget erbjudna köpeskillingen, motsvarande en kapitalisering efter omkring 4.8 % av den inkomst, kronan för närvarande hade av området, vara för statsverket förmånlig, allrahelst som, enligt vad av handlingarna inhämtades, avgälden på grund av nedgående medelmarkegångspris å spannmål kunde väntas komma att sjunka.

I likhet med markkommitterade ansåge byggnadsstyrelsen, att eventuella lagfartskostnader ävensom övriga med köpet möjligen förenade kostnader borde gäldas av järnvägsbolaget ensamt.

Under åberopande av vad lantförsvarets markkommitterade och byggnadsstyrelsen i ärendet anfört, finner jag mig böra tillstyrka, att ifrågavarande

kronan tillhöriga område försäljes till Landskrona—Eslövs järnvägsaktiebolag för en köpeskillning av 35,000 kronor och i övrigt på de av markkommittéerade föreslagna villkor.

Köpeskillningen torde böra tillgodoföras lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att förut omförmälda, kronan tillhöriga område må försäljas till Landskrona—Eslövs järnvägsaktiebolag för en köpeskillning av 35,000 kronor och på villkor i övrigt, att bolaget vidkännes samtliga med köpet förenade lagfarts- och andra kostnader, samt

att köpeskillningen må tillgodoföras lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Alf Ewerlöf.